

Ακόμα και για τα αυτονόητα πρέπει να κάνουμε θέμα;

Είναι δεδομένο πλέον ότι ακόμα και για τα αυτονόητα σ' αυτό τον τόπο πρέπει να ασκηθεί πίεση από τους πολίτες (τους σκεπτόμενους, αν μη τι άλλο) για να παραμείνουν αυτονόητα. Διότι όταν δεν υπάρχει πολιτική θέληση που να στηρίζεται σε ένα όραμα ώστε να επιδεικνύει την αποφασιστικότητα να υπερασπιστεί αυτά τα αυτονόητα, αλλά αντ' αυτού πελαγοδρομεί ανάμεσα στα διάφορα κοντόφθαλμα συμφέροντα ή στον λαβύρινθο των οπισθοδρομικών μυαλών, το αποτέλεσμα είναι πως τίποτα πλέον δεν μπορεί να θεωρείται αυτονόητο σ' αυτό το αλλοπρόσαλλο κράτος. Και εξηγώ. Το θέμα του ανοίγματος ή όχι της οδού Κωστάκη Παντελίδη για οχήματα αποτελεί ένα τέτοιο τρανταχτό παράδειγμα. Αφού φτύσαμε ιδρώτα για να αντιληφθούν οι ιθύνοντες ότι δεν νοείται να περνούν αυτοκίνητα από

την πλατεία Ελευθερίας (την οποία ακόμα ιδρώνουμε να δούμε τελειωμένη) έρχεται τώρα μια κάποια Επιτροπή Διαχείρισης Κυκλοφοριακού του Δήμου να αποφασίσει λέει πως πρέπει να ανοικτεί αυτός ο 200 μέτρα δρόμος για τα οχήματα. Με ποια δικαιοσύνη;

Ότι λέει αποφασίστηκε πριν από κάποια χρόνια (και αφού έχουν περάσει τρία Δημοτικά Συμβούλια) πως η Κωστάκη Παντελίδη θα είναι δρόμος. Τόσο μπροστά βλέπει η εν λόγω επιτροπή που επικαλείται ένα γεγονός το οποίο έχει συμβεί χρόνια πριν χωρίς να κατανοεί (γιατί άραγε;) πως τα δεδομένα αλλάζουν και πως αυτό συνεπάγεται ότι τα μυαλά τα οποία αρνούνται να αλλάξουν και να συγχρονιστούν με τα καινούργια δεδομένα καθίστανται ανίκανα για οποιαδήποτε απόφαση χρήσιμη και ωφέλιμη για την πόλη. Το μέγα πρόβλημα αυτού του κράτους. Πως τα μυαλά από τα

οποία εξαρτάσαστε παραμένουν εγκλωβισμένα μέσα σε ένα οπισθοδρομικό τρόπο σκέψης, ο οποίος περιορίζει το βεληνεκές του στο ποια συμφέροντα θίγονται, στο πως θα κρατήσουμε τις ισορροπίες, στο ποιοι του κουμπιάρηδες θα επηρεαστεί κτλ. κτλ. Και για την πλατεία Ελευθερίας προϋπήρχε απόφαση για τη διέλευση οχημάτων, αλλά το Δημοτικό Συμβούλιο αναθεώρησε λαμβάνοντας (ευτυχώς και επιτέλους) υπόψη τις αντιδράσεις του κόσμου και των διάφορων οργανώσεων. Είναι αδιανόητο να συζητάμε για το αν θα περνούν οχήματα από ένα δρόμο μόνο 200 μέτρων, και τα υποτιθέμενο όραμα μιας πλατείας που σκοπό έχει να αλλάξει την όψη της πόλης προς το καλύτερο (ευελπιστούμε), αλλά και την ποιότητα ζωής και την προστασία του περιβάλλοντος. Ακόμα όμως και αν αυτά δεν τα αντιλαμβάνονται οι φω-

σφύρες της οποίας Επιτροπής το ελάχιστο που οφείλουν να κάνουν είναι να ανοίξουν τα αφτιά τους σ' αυτούς που είναι σε θέση να αντιληφθούν τα αυτονόητα, αλλά και να τα τεκμηριώσουν.

Όταν δηλαδή οργανώσεις όπως το Επιστημονικό Τεχνικό Επιμελητήριο (ΕΤΕΚ) παίρνουν επίσημα θέση κατά της διέλευσης οχημάτων από την Κ. Παντελίδη προσθέτοντας ότι είναι μια «αναγκαία δράση για διευκόλυνση των συμπολιτών μας και ειδικότερα των ατόμων με κινητικές δυσκολίες», τότε δεν δικαιούσαι μόνο και μόνο γιατί στερείσαι του κατάλληλου υπόβαθρου (και προφανώς των κατάλληλων γνώσεων), να το αγνοείς. Όταν η οργάνωση παραπληγικών, οι φίλοι της Λευκωσίας, καθώς και άλλοι φορείς (ΕΒΕΛ, ΕΤΑΠ) αλλά και οι 3.000 υπογραφές από τους δημότες συγκλίνουν σ' αυτή τη θέση επιχειρηματολογώντας και όχι οπισθοδρομοπατώντας,

τότε δεν δικαιούσαι να τους προσπερνάς, σφυρίζοντας αμέριμνα, απλώς και μόνο για να ικανοποιήσεις μεμονωμένα συμφέροντα ή για να παραμείνεις προσκολλημένος σε ατεκμηριώτες προσεγγίσεις που δεν έχουν καμία επιστημονική βάση. Ούτε και δικαιούσαι να προσπαθείς να το περάσεις στα μουλωχτά για να τη βγάλεις καθαρή, ακολουθώντας την πεπατημένη οδό που οδήγησε και οδηγεί αυτό το κράτος στη συνεχόμενη παρακμή του. Άρα; Άρα αυτό που απομένει είναι να σταθεί το Δημοτικό Συμβούλιο και ο ίδιος ο δήμαρχος (ο οποίος παρεμπιπτόντως υπάρχει) στο ύψος των περιστάσεων και να υπερασπιστούν το δικαίωμα των πολιτών στη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους. Με απλά λόγια να κάνουν αυτό που οφείλουν αν πραγματικά έχουν όραμα και επίγνωση.

elenixenou11@gmail.com

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Κυρ, 03 Φεβρουάριος 2019, π.15

Αποδεκτίωση:03/02/2019

